

Bruselj, 21.12.2020
COM(2020) 778 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

o izmenjavi informacij iz kazenskih evidenc med državami članicami prek evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS)

{SWD(2020) 378 final}

1. Uvod

Namen evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) je z omogočanjem učinkovite izmenjave informacij med državami članicami o predhodnih kazenskih obsodbah, ki so jih izrekla kazenska sodišča v EU, izboljšati varnost državljanov na območju svobode, varnosti in pravice EU. ECRIS je začel delovati aprila 2012. Urejata ga Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ z dne 26. februarja 2009 o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami¹ in Sklep Sveta 2009/316/PNZ z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS)².

Komisija je 29. junija 2017 sprejela prvo statistično poročilo v skladu s členom 7 Sklepa Sveta 2009/316/PNZ, ki se nanaša na obdobje od aprila 2012 do 31. decembra 2016³.

To poročilo je drugo statistično poročilo Komisije o izmenjavi informacij, pridobljenih iz kazenskih evidenc, prek sistema ECRIS med državami članicami. Njegov namen je predstaviti skladnost izmenjav držav članic s pravnim okvirom sistema ECRIS in opredeliti morebitne težave glede učinkovitosti sistema, da bi se stanje izboljšalo. Komisija si pridržuje pravico sprejeti vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da države članice izpolnijo te pravne obveznosti, kot so določene v Okvirnem sklepu Sveta 2009/315/PNZ.

1.1 Statistični podatki sistema ECRIS

To poročilo vsebuje pregled uporabe sistema ECRIS od **1. januarja 2017 do 31. decembra 2019, s poudarkom na letu 2019**. Priložen mu je delovni dokument služb Komisije SWD(2020) 378 (v nadaljnjem besedilu: delovni dokument služb Komisije). Večina preglednic in grafov v poročilu se nanaša na leto 2019, preglednice in grafi za leti 2017 in 2018 pa so na voljo v priloženem delovnem dokumentu služb Komisije. Nekateri statistični podatki v poročilu so splošni pregled osemletnega obdobja delovanja sistema ECRIS, odkar je aprila 2012 začel delovati. Vendar se primerjalni statistični podatki o vseh državah članicah in preglednice s statističnimi podatki posameznih držav članic (navedene v oddelku 3 delovnega dokumenta služb Komisije) nanašajo na izmenjave v sistemu ECRIS v obdobju 2017–2019. Ker je ustrezno, so bili kot referenca uporabljeni statistični podatki za leto 2016. Poročilo vsebuje tudi podatke o Združenem kraljestvu kot državi članici EU do leta 2019.

Poročilo temelji na statističnih podatkih, ki jih sistem samodejno ustvari, države članice pa jih pošljejo Komisiji. Odločeno je bilo, da se od 233 statističnih kazalnikov, določenih za sistem ECRIS, objavijo le najpomembnejše in najbolj smiselne informacije. Poleg tega so bile države članice pozvane, naj sporočijo statistične podatke o številu obsodb državljanov drugih držav članic (državljanov EU iz drugih držav članic), izrečenih na njihovem ozemlju, da se zagotovi pregled izvajanja postopka obveščanja. Poročilo vključuje podatke o obsodbah, ki jih je sporočilo 23 držav članic⁴.

1.2 Splošna načela sistema ECRIS

¹ UL L 93, 7.4.2009, str. 23 – kakor je bil spremenjen z Direktivo (EU) 2019/884 (UL L 151, 7.6.2019, str. 143).

² UL L 93, 7.4.2009, str. 33. Ta sklep bo nadomestila Direktiva (EU) 2019/884 glede držav članic, ki jih zavezuje ta direktiva – od 28. junija 2022.

³ COM(2017) 341 final; SWD(2017) 242 final.

⁴ Komisija ni prejela podatkov s Cipra, iz Grčije, z Danske, iz Litve in Slovenije.

Sistem ECRIS temelji na decentralizirani strukturi, v kateri se informacije iz kazenskih evidenc izmenjujejo elektronsko, izključno med osrednjimi organi držav članic.

Vsaka država članica, ki obsodi državljana druge države članice, mora zadevno državo članico (v nadaljnjem besedilu: država članica državljanstva) takoj, ko je to mogoče, prek sistema ECRIS obvestiti o vseh informacijah v zvezi z obsodbo (**obvestila o novih obsodbah**) in vseh morebitnih posodobitvah informacij (**obvestila o posodobitvah informacij**).

Država članica državljanstva torej vodi osrednje odložišče vseh obsodb, ki so jih zoper njene državljane izrekla kazenska sodišča v drugih državah članicah EU, in sicer poleg vseh obsodb, izrečenih v zadevni državi članici. Država članica državljanstva mora nato hraniti in posodabljeni vse informacije, prejete prek sistema ECRIS, ter zagotavljati vse informacije iz kazenskih evidenc (**odgovori na zahteve**), ki jih zahteva druga država članica (**zahteve za informacije**), v kratkem roku, ki znaša **10 ali 20 dni**⁵.

2. Izmenjave prek sistema ECRIS v številkah

2.1 Povezane države članice

ECRIS je decentralizirani sistem, v katerem bi morale biti vse države članice medsebojno povezane. Država članica se šteje za povezano s sistemom ECRIS, če si informacije iz kazenskih evidenc izmenjuje vsaj z eno povezano državo članico. **Vse države članice so trenutno povezane s sistemom ECRIS** in si izmenjujejo informacije iz kazenskih evidenc **z (v povprečju) 24 drugimi državami članicami**⁶.

Število vseh možnih povezav je $756 (27 * 28)$ ⁷. Čeprav so zdaj vse države članice povezane s sistemom ECRIS, **pa si le ena država članica dejansko izmenjuje informacije z vsemi drugimi prek sistema ECRIS (ES)**. Pri večini držav članic ena ali dve medsebojni povezavi še manjkata.

Sistem ECRIS je bil vzpostavljen leta 2012 s skupno 173 medsebojnimi povezavami od možnih 756 (sodelovalo je 28 držav članic). Do konca leta 2019 je bilo vzpostavljenih **670 medsebojnih povezav**, kar je **90 % vseh možnih povezav**⁸.

Vendar končni cilj še ni povsem dosežen, saj vse države članice še niso povezane z vsemi drugimi državami članicami prek sistema ECRIS in si z njimi še ne izmenjujejo informacij.

2.2 Skupno število izmenjanih sporočil

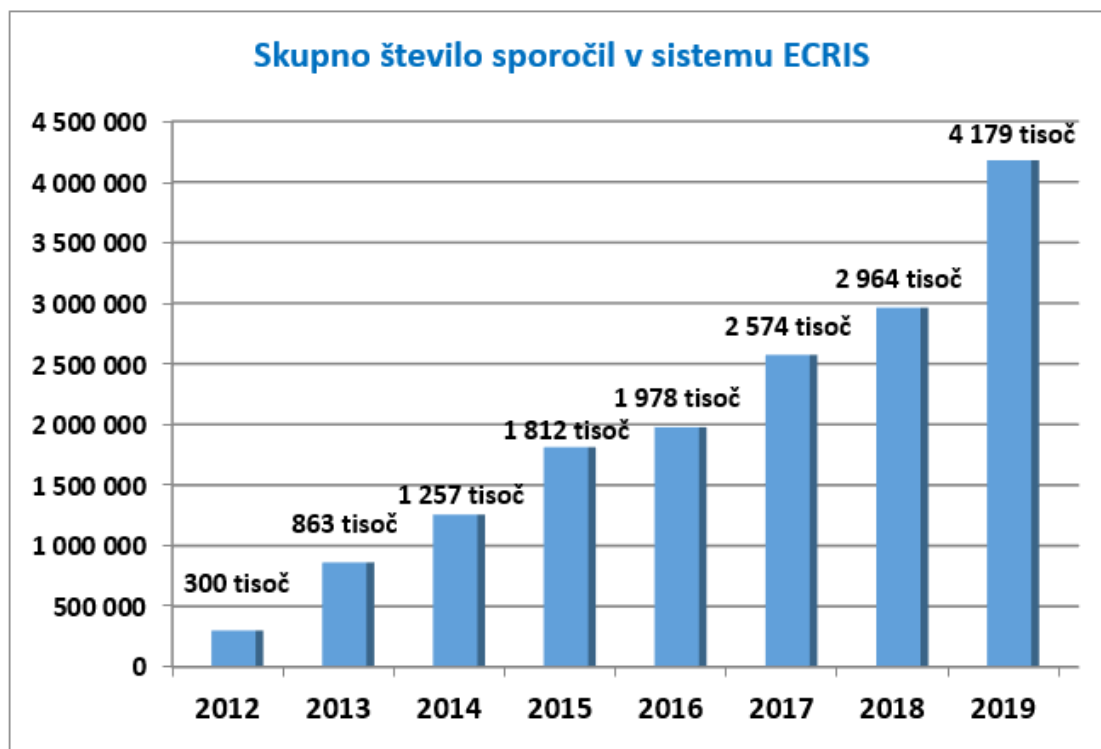
⁵ Podroben opis splošnih načel izmenjave informacij prek sistema ECRIS je na voljo v oddelku 1 delovnega dokumenta služb Komisije.

⁶ Za zgodovino povezav z mrežo ECRIS glej oddelek 2.1 delovnega dokumenta služb Komisije.

⁷ To število upošteva 28 držav članic.

⁸ Za razvoj medsebojnih povezav v preteklih letih glej oddelek 2.1 delovnega dokumenta služb Komisije.

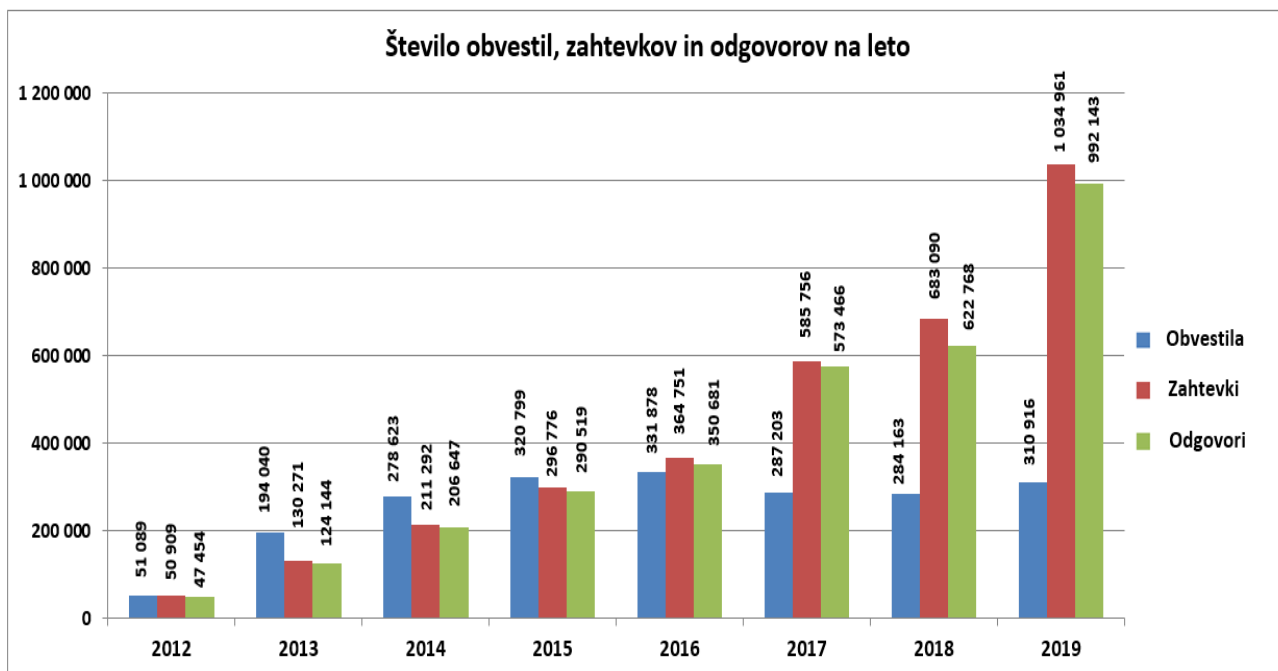
Na spodnjem grafu je prikazano hitro rastoče število sporočil na leto, izmenjanih med povezanimi državami članicami, od začetka delovanja sistema ECRIS aprila 2012 do 31. decembra 2019. Navesti je treba, da je sistem v letu 2012 deloval le 8 mesecev.

Od 2 milijonov sporočil, ki so si jih leta 2016 izmenjale vse medsebojno povezane države članice, se je številka **v letu 2019 povečala na skoraj 4,2 milijona**, pri čemer je bilo **v povprečju na mesec poslanih 348 000 sporočil**. V te številke so vključene vse vrste sporočil: obvestila, posodobitve, zahtevki, odgovori, zavrnitve, drugi odgovori, izmenjave dodatnih informacij itd.

Na spodnjem grafu je prikazano gibanje obvestil, zahtevkov in odgovorov na zahteve v osmih letih delovanja sistema ECRIS. Upoštevana so bila samo obvestila o novih obsodbah, brez posodobitev. Odgovori vključujejo odgovore na zahteve, zavrnitve zahtevkov in druge odgovore⁹.

⁹ Drugi odgovori so na primer odgovori z več najdenimi osebami, pri čemer gre za osebo, ki ni državlján zapróšene države članice, itd.

V zadnjih treh letih se je **zelo spremenilo razmerje med številom obvestil o novih obsodbah, zahtevkov in odgovorov na zahteve**. V letu 2016 je bilo število v vsaki od navedenih treh kategorij približno enako, in sicer približno 350 000 na leto v posamezni kategoriji. V letu 2019 je bilo število zahtevkov za informacije in s tem povezano število odgovorov na zahteve več kot trikrat večje od števila obvestil.

Leta 2017 se je **število obvestil o novih obsodbah zmanjšalo in do leta 2019 ostalo pri približno 310 000**. Ta upad je presenetljiv glede na vse večje število medsebojnih povezav med državami članicami. Kot je navedeno v oddelku 2.4 v nadaljevanju, so imele nekatere države članice težave pri obveščanju o vseh novih obsodbah.

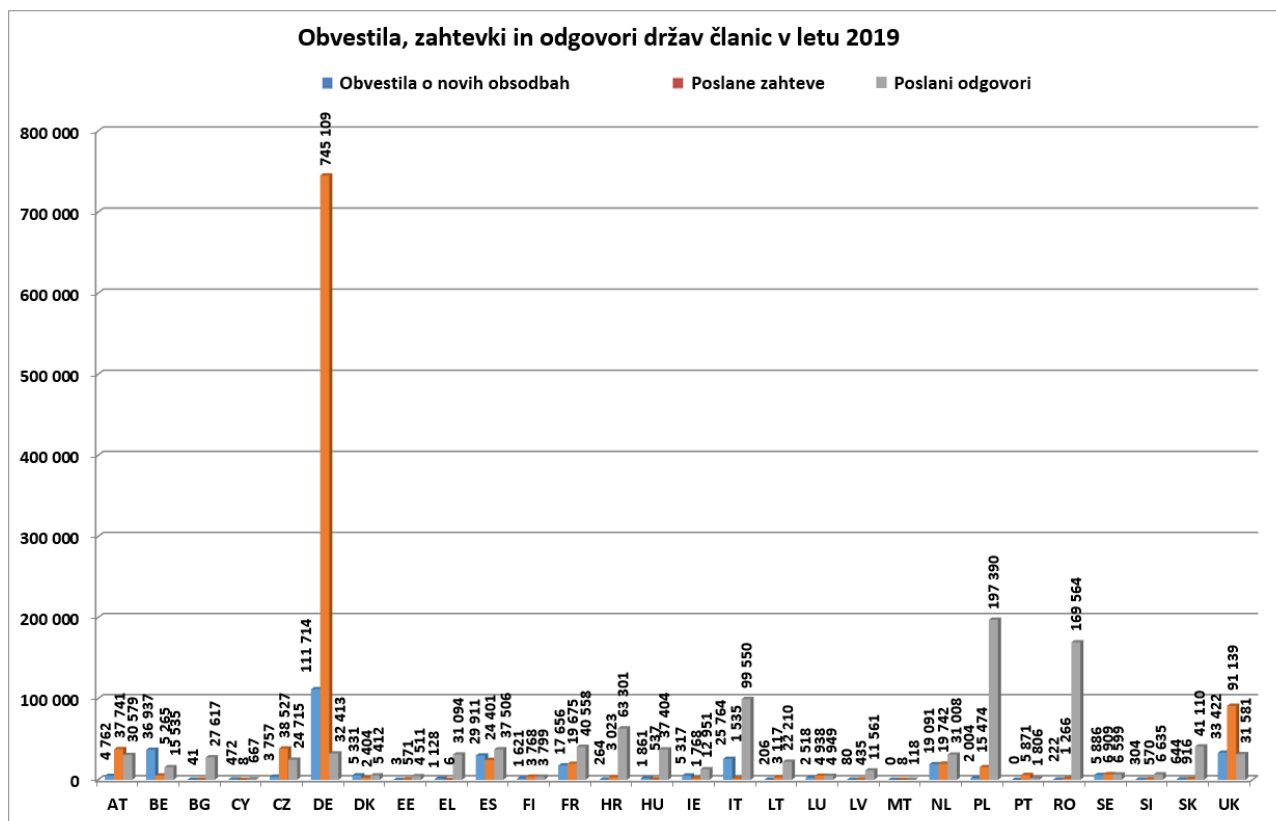
V nasprotju s tem pa se je **število zahtevkov za informacije in s tem povezanih odgovorov na zahteve od leta 2017 potrojilo in v letu 2019 doseglo 1 milijon** v vsaki od teh kategorij. Ta **velik porast zahtevkov za informacije** je predvsem posledica **spremenjenega načina uporabe sistema ECRIS, ki se ne uporablja več predvsem za kazenske postopke, ampak vse bolj tudi za druge namene**. Za več podrobnosti glej oddelek 2.8. To je tudi pozitiven znak vse večje ozaveščenosti v državah članicah, kar zadeva potrebo po uporabi sistema ECRIS za pridobivanje informacij v kazenskem postopku, da se lahko v skladu z Okvirnim sklepom 2008/675/PNZ upoštevajo predhodne obsodbe¹⁰.

2.3 Število obvestil, zahtevkov in odgovorov na državo članico

Na spodnjem grafu je prikazano število obvestil o novih obsodbah, zahtevkov za informacije in odgovorov v letu 2019 za vse medsebojno povezane države članice¹¹.

¹⁰ UL L 220, 15.8.2008, str. 32.

¹¹ Za leti 2017 in 2018 glej oddelek 2.2 delovnega dokumenta služb Komisije.

Podobno kot v predhodnih letih so bile glede na skupno število teh treh vrst sporočil najdejavnejše naslednje države članice:

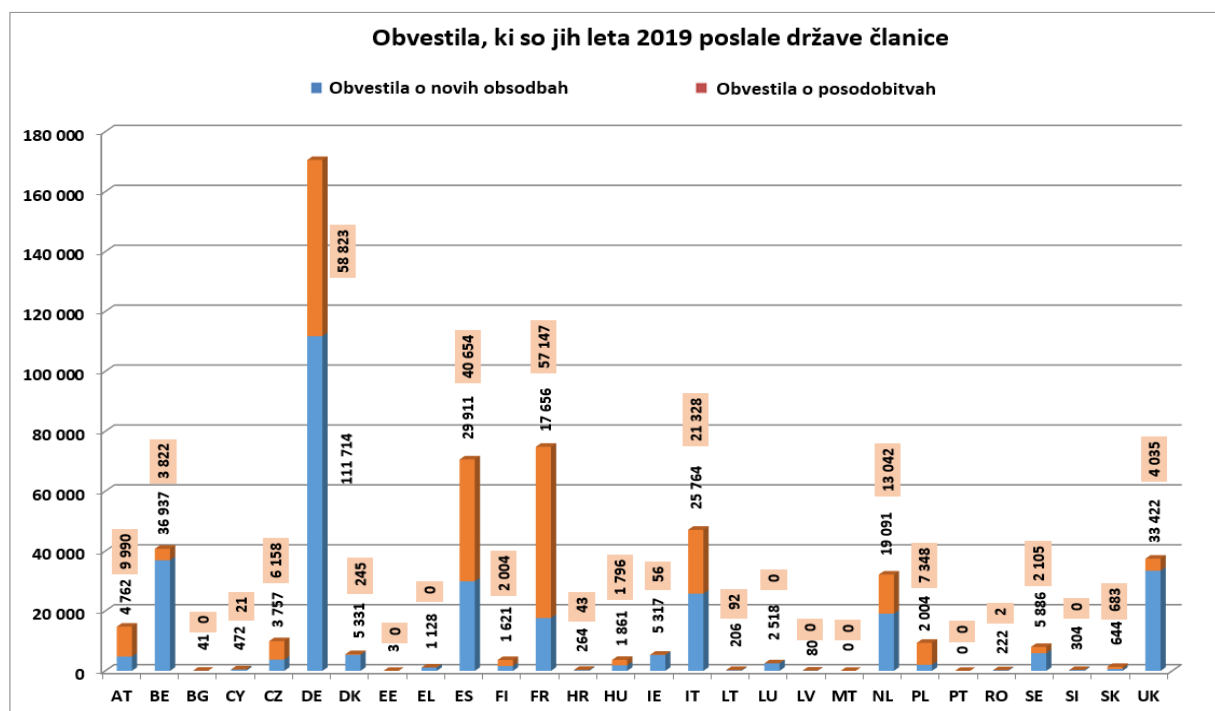
2017		2018		2019	
Najdejavnejše države članice glede na skupno število teh treh vrst poslanih sporočil:					
DE	32,2 %	DE	33,7 %	DE	38,0 %
UK	9,3 %	UK	8,4 %	PL	9,2 %
PL	7,3 %	PL	6,5 %	RO	7,3 %
RO	7,2 %	RO	6,1 %	UK	6,7 %
IT	4.8 %	IT	5.8 %	IT	5.4 %

Številke kažejo **znatne razlike med dejavnostmi in delovno obremenitvijo držav članic v okviru sistema ECRIS**.

Nekatere države članice **informacije zahtevajo veliko pogosteje, kot pa take zahteve prejema**: npr. DE (745 000 poslanih zahtevkov, 32 400 prejetih zahtevkov), UK (91 000 poslanih, 31 500 prejetih) in CZ (38 500 poslanih, 24 700 prejetih). Druge države članice pa prejema **veliko število zahtevkov**, medtem ko jih pošiljajo manj: npr. PL (197 300 danih odgovorov, 15 400 poslanih zahtevkov), RO (170 000 odgovorov, 1 200 zahtevkov), IT (99 500 odgovorov, 1 500 zahtevkov), HR (63 300 odgovorov, 3 000 zahtevkov), SK (41 000 odgovorov, 900 zahtevkov), HU (37 400 odgovorov, 500 zahtevkov). Nekatere druge države članice **pošiljajo veliko obvestil** o novih obsodbah državam članicam, katerih državljanstvo ima storilec, medtem ko same pošljejo manj zahtevkov: npr. BE (36 300 poslanih obvestil, 5 200 poslanih zahtevkov), IT (25 700 obvestil, 1 500 zahtevkov).

2.4 Obvestila

Spodnji graf prikazuje število obvestil, ki so jih leta 2019 izdale vse medsebojno povezane države članice, razčlenjeno po obvestilih o novih obsodbah in obvestilih o posodobitvi predhodno poslanih obvestil¹².

Število poslanih obvestil se med državami članicami zelo razlikuje, in sicer sega od skoraj 112 000 (DE) do nič obvestil o novih obsodbah (MT, PT) na leto. Pri analizi teh razlik je treba upoštevati zlasti dva dejavnika: velikost države in število obsodb državljanov drugih držav članic (prebivalcev, ki so državljani drugih držav članic EU)¹³.

Pri pošiljanju **obvestil** o novih obsodbah so bile **najdejavnejše** naslednje države članice:

2017		2018		2019	
Najdejavnejše države članice glede na pošiljanje obvestil o novih obsodbah:					
DE	34,5 %	DE	32,6 %	DE	35,9 %
BE	12,9 %	BE	14,0 %	BE	11,9 %
ES	10,4 %	ES	11,5 %	UK	10,7 %
UK	9,3 %	NL	9,6 %	ES	9,6 %
NL	7,5 %	IT	8,4 %	IT	8,3 %

¹² Za leti 2017 in 2018 glej oddelek 2.3 delovnega dokumenta služb Komisije.

¹³ Glej statistične podatke Eurostata: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=File:Non-national_population_by_group_of_citizenship,_1_January_2019.png.

Ob upoštevanju vseh poslanih obvestil, vključno z obvestili o posodobitvah informacij, DE ostaja na prvem mestu, vrstni red pa se spremeni.

2017		2018		2019	
Najdejavnejše države članice glede na pošiljanje obvestil o vseh obsodbah:					
DE	31,9 %	DE	31,5 %	DE	40,8 %
ES	16,2 %	ES	19,2 %	FR	17,9 %
BE	9,4 %	IT	16,2 %	ES	16,9 %
FR	7,5 %	FR	14,3 %	IT	11,3 %
UK	7,4 %	BE	10,1 %	BE	9,7 %

Poslana obvestila o novih obsodbah in obvestila o posodobitvah so leta 2019 znašala **58 % oz. 42 %**. Skupno je bilo v navedenem letu poslanih **230 000 obvestil o posodobitvah**¹⁴. Poudariti je treba, da so pred letom 2017 posodobitve obsegale le približno eno četrtno vseh obvestil. To **znatno povečanje števila posodobitev** v številnih državah članicah je treba razumeti kot pozitiven znak njihove ozaveščenosti o pomenu obveščanja o naknadnih spremembah prvotnih obvestil.

Razmerje med obvestili o novih obsodbah in o posodobitvah se med državami članicami zelo razlikuje, pri čemer je v nekaterih primerih posodobitev trikrat več kot obvestil (npr. FR, PL) ali dvakrat več (npr. AT, CZ), v drugih primerih je število sporočil v teh dveh kategorijah približno enako (npr. ES, NL, IT, HU, FI, SK), v spet drugih primerih pa posodobitve predstavljajo le majhen delež vseh obvestil (npr. CY, DK, IE, RO). V primeru DE, FR in ES, ki so poslale največje število vseh obvestil, posodobitve znašajo približno 34 %, 76 % oziroma 57 % vseh obvestil, ki so bila poslana v letu 2019.

V prvem statističnem poročilu sta bili opredeljeni dve glavni težavi, in sicer da (i) številne države članice **sploh ne pošiljajo obvestil o novih obsodbah ali pa jih pošiljajo le malo** in da (ii) številne države članice **sploh ne pošiljajo posodobitev** predhodno poslanih obvestil **ali pa jih pošiljajo le malo**. Ti dve težavi izhajata tudi iz podrobne analize statističnih podatkov za obdobje 2017–2019. Vendar so tokrat te težave še večje, saj se nanašajo na večje število držav članic.

Prvič, številne države članice **sploh ne pošiljajo obvestil o novih obsodbah** (PT v letu 2019 in 2018, MT v letu 2019 in 2017, EE v letu 2018, EL v letu 2017) **ali pa pošiljajo le malo** takih obvestil v zvezi s prebivalci, ki so državljani drugih držav članic EU, in številom obsodb (BG, EE, IE, LT, LU, NL, RO v letu 2019; BG, IE, LU, LT, RO, SI, SE, MT, EL, UK v letu 2018; BG, EE, IE, LT, LU, RO, SI, SE, PT, UK v letu 2017). **Posledično te nesporočene obsodbe niso bile evidentirane v državah članicah državljanstva.**

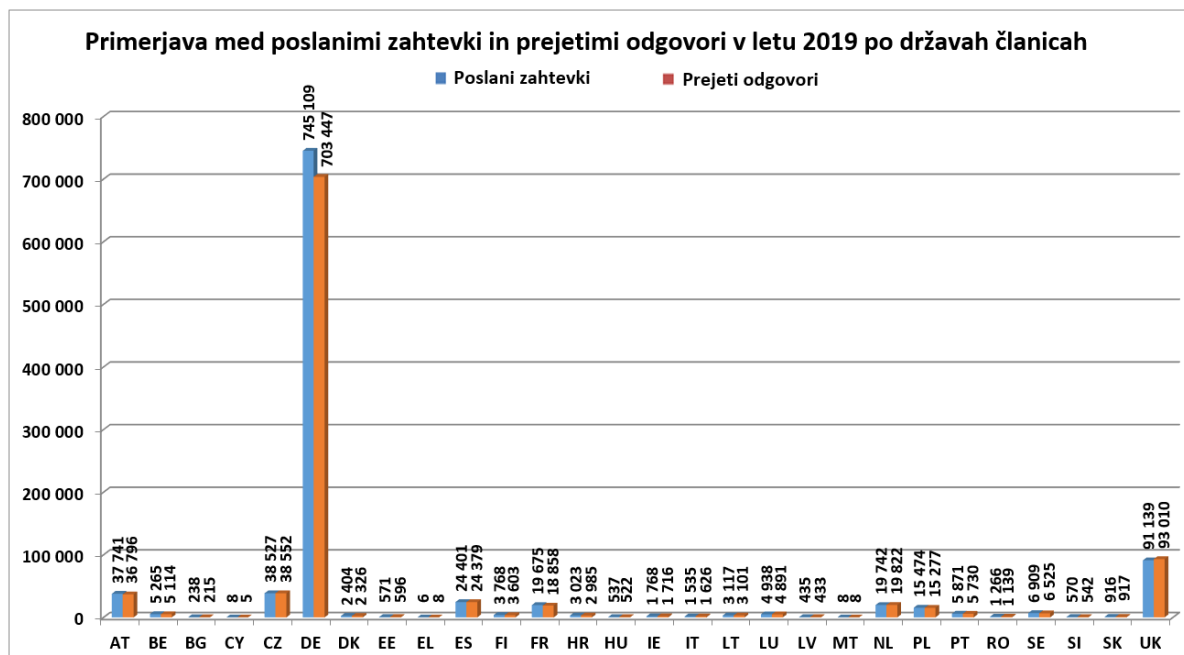
Drugič, številne države članice **sploh ne pošiljajo posodobitev** predhodno poslanih obvestil (BG, EE, EL, LV, LU, MT, PT, SI v letu 2019; BG, DK, EL, SI, PT, MT, LV, LU, IE, EE v letu 2018; DK, EE, EL, LV, LU, BG v letu 2017) ali pa **jih pošiljajo le malo** (IE, RO, CY v letu 2019; RO, CY v letu 2018; SI, RO, PT, MT, IE, HR, CY v letu 2017). Če države članice,

¹⁴ Za podrobnosti glej oddelek 2.3 delovnega dokumenta služb Komisije.

ki izrečejo obsodbo, ne pošiljajo posodobitev informacij, **države članice državljanstva obdelujejo** in razširjajo **neposodobljene in nezanesljive informacije**¹⁵.

2.5 Zahtevki za informacije

Na spodnjem grafu je prikazana primerjava števila zahtevkov za informacije, ki so jih leta 2019 poslale vse medsebojno povezane države članice, in števila prejetih odgovorov na te zahtevke¹⁶.

Kot je navedeno zgoraj v oddelku 2.2, se je na splošno **število zahtevkov za informacije od leta 2017 potrojilo** in v letu 2019 doseglo **1 milijon**.

Število izdanih zahtevkov za informacije se med državami članicami zelo razlikuje, od 745 000 (DE) do 6 zahtevkov (EL) na leto. Skupno število zahtevkov se je povečalo predvsem zaradi DE, v kateri se je število zahtevkov povečalo za več kot petkrat. ES, LT, NL in PL so podvojile število. Glavni dejavnik, ki ga je treba upoštevati pri analizi teh razlik v številu zahtevkov med državami članicami, je število državljanov drugih držav članic, ki prebivajo v zadevni državi članici.

Podobno kot v preteklih letih so bile pri **izdaji zahtevkov najdejavnejše** naslednje države članice:

¹⁵ Za podrobno analizo statističnih podatkov posameznih držav članic o obsodbah in obveščanju glej oddelek 3 delovnega dokumenta služb Komisije.

¹⁶ Za leti 2017 in 2018 glej oddelek 2.4 delovnega dokumenta služb Komisije.

2017		2018		2019	
Najdejavnejše države članice glede na izdane zahtevke					
DE	57,7 %	DE	61,0 %	DE	72,0 %
UK	15,7 %	UK	13,4 %	UK	8,8 %
CZ	6,9 %	CZ	5,8 %	CZ	3,7 %
AT	5,1 %	AT	4,9 %	AT	3,6 %
FR	2,7 %	ES	3,3 %	ES	2,4 %

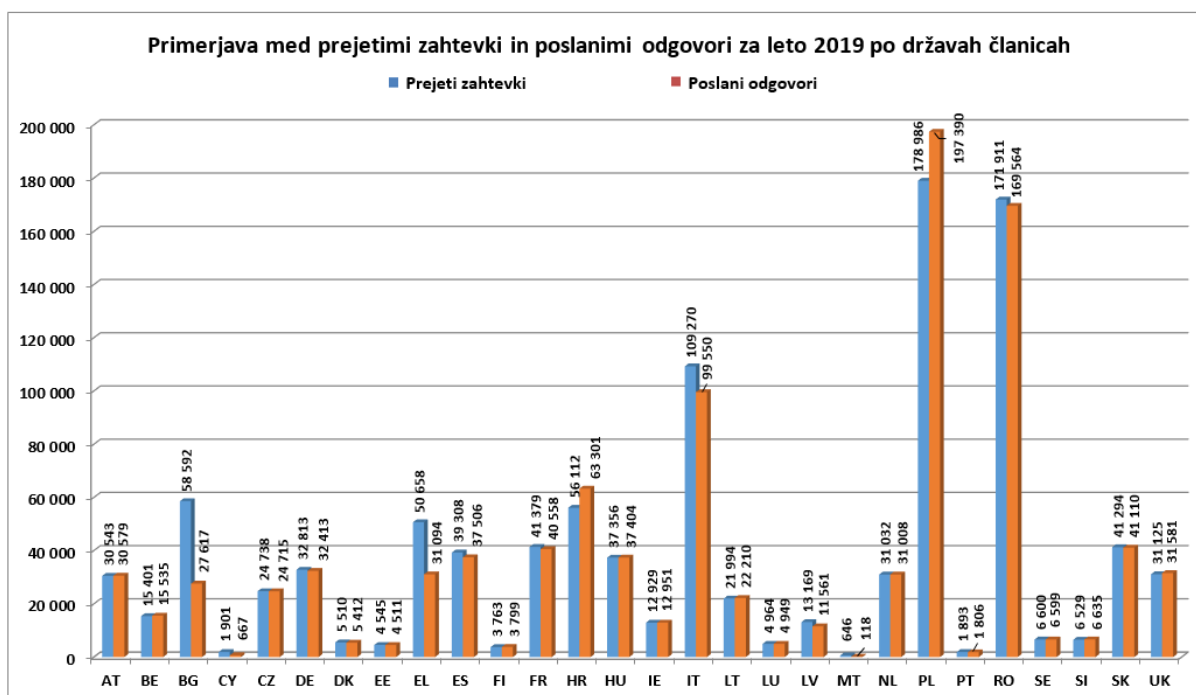
Kljub znatnemu povečanju števila zahtevkov na splošno pa ostaja težava, ki je bila navedena že v prvem statističnem poročilu, in sicer da nekatere države članice **ne pošiljajo skoraj nič zahtevkov** (EL, CY, MT) ali **jih pošiljajo zelo malo** v zvezi s prebivalci, ki so državljani drugih držav članic EU (BG, EE, HU, IT, LV, RO, SI v obdobju 2017–2019). Posledica tega so lahko primeri, ko bi kazenska sodišča izrekla sodbe, ne da bi bila seznanjena s predhodnimi obsodbami v drugih državah članicah, kar je v nasprotju z zahtevami iz Okvirnega sklepa 2008/675/PNZ. Poleg tega se bo zmanjšal preventivni učinek, ki ga zagotavlja zahtevek za potrdilo iz kazenske evidence za druge namene kot za kazenski postopek, na primer za preverjanje kandidatov pred zaposlitvijo.

Na podlagi zgornjih podatkov je mogoče sklepati tudi, da **odgovori niso poslani na vse zahteve za informacije** (glej tudi oddelek 2.6). V primeru držav članic, ki so najdejavnejše pri pošiljanju zahtevkov, na 5,6 % zahtevkov DE (41 662) in 2,5 % zahtevkov AT (945) v letu 2019 nikoli ni bilo odgovora, v primeru UK in CZ pa je število prejetih odgovorov v navedenem letu preseglo število njunih zahtevkov.

2.6 Odgovori na zahteve

Na spodnjem grafu je prikazano število odgovorov, ki so jih leta 2019 poslale vse medsebojno povezane države članice, v primerjavi s številom ustreznih zahtevkov za informacije, ki so jih prejele¹⁷.

¹⁷ Za leti 2017 in 2018 glej oddelek 2.5 delovnega dokumenta služb Komisije.

Število prejetih zahtevkov in poslanih odgovorov, povezanih z njimi, se med državami članicami znatno razlikuje, in sicer od 179 000 (PL) do 646 (MT) zahtevkov na leto. Pri analizi teh razlik je treba upoštevati zlasti dva dejavnika: skupno število prebivalstva na državo članico in število njenih državljanov, ki prebivajo v drugih državah članicah.

Države članice, ki so se **odzvale na največ zahtevkov** v absolutnem smislu (ne nujno največ glede na število prejetih zahtevkov), so bile naslednje:

	2017		2018		2019
Države članice, ki so odgovorile na največ zahtevkov (v absolutnem smislu):					
RO	17,9 %	RO	15,5 %	PL	19,9 %
PL	16,6 %	PL	14,5 %	RO	17,1 %
IT	8,2 %	IT	10,8 %	IT	10,0 %
SK	6,7 %	SK	6,0 %	HR	6,4 %
DE	4,9 %	FR	4,7 %	SK	4,1 %

Čeprav se na splošno na zahtevke odzivajo vse države članice, pa je v letu 2019 še vedno ostalo **neodgovorjenih več kot 42 000 zahtevkov za informacije**. V večini primerov je bilo poslanih odgovorov nekoliko manj kot prejetih zahtevkov za informacije, v povprečju **približno 4,1 % v primerjavi s 3,6 % v letu 2016**.

Med državami članicami, ki so leta 2019 prejele največ zahtevkov, se BG ni odzvala na 53 % (30 975) prejetih zahtevkov, EL na 38 % (19 564), IT na 8,9 % (9 720) in RO na 1,3 % (2 347). V primeru PL in HR je bilo število poslanih odgovorov v letu 2019 dejansko večje od števila prejetih zahtevkov, kar je morda posledica pošiljanja odgovorov na zahtevke iz predhodnega leta.

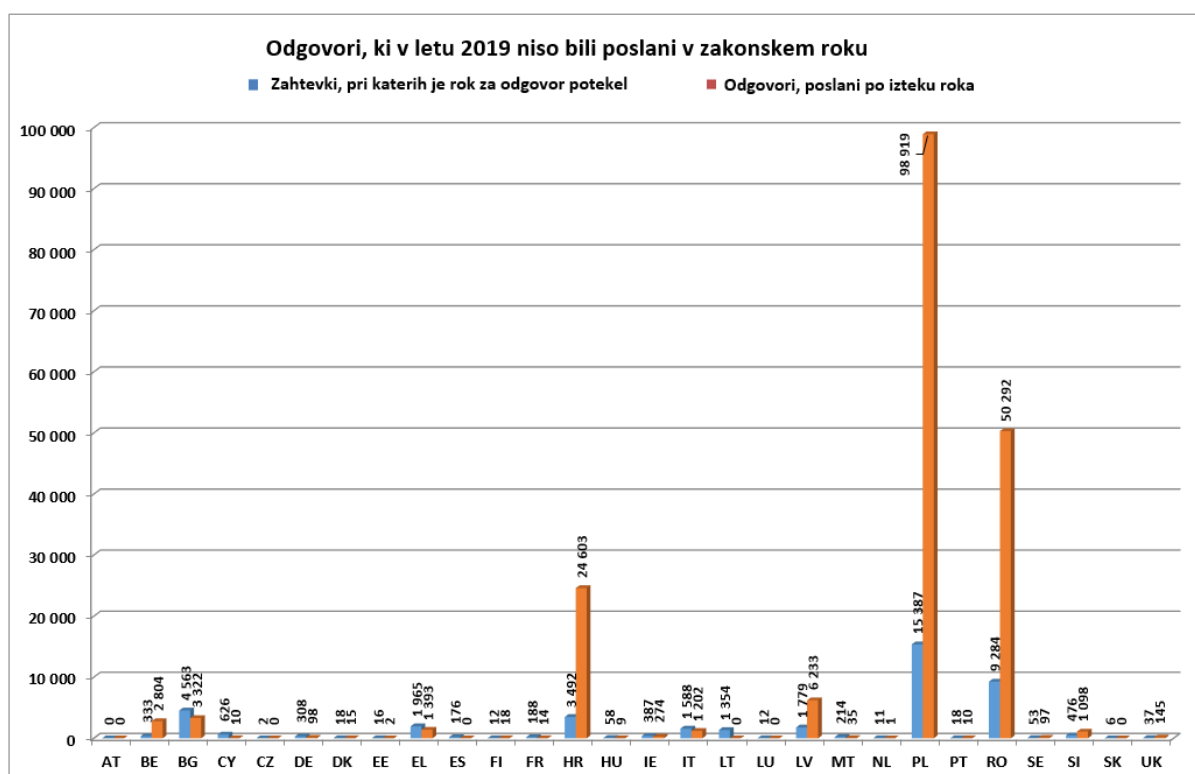
Leta 2019 so bile **države članice z največjim deležem neodgovorjenih zahtevkov**: MT (82 % prejetih zahtevkov), CY (65 %), BG (53 %) in EL (38 %). Za podrobno analizo

statističnih podatkov posameznih držav članic o odgovorih na zahteve glej oddelek 3 delovnega dokumenta služb Komisije.

Posledice kršitve obveznosti odgovora na zahteve za informacije so lahko tragične, kot je navedeno v predhodnih točkah.

2.7 Odgovori, ki ne izpolnjujejo zakonskih rokov

Druga težava je, da se na nekatere zahteve ne odgovori v zakonskih rokih¹⁸. Spodnji graf za vse države članice je pregled števila odgovorov, pri katerih v letu 2019 niso bili izpolnjeni zakonski roki, pri čemer so navedeni odgovori, poslani po izteku roka, in odgovori, katerih rok za odgovor se je iztekel¹⁹.

V letu 2019 so bili **odgovori na 190 000 zahtevkov poslani po izteku zakonskega roka**, kar pomeni **18,4 % vseh** zahtevkov. Poleg tega je bilo evidentiranih **42 000 zahtevkov, katerih rok za odgovor se je že iztekel**. Te visoke številke v primerjavi z referenčnimi podatki za leto 2016 (13 800 (3,8 %) oziroma 13 000) kažejo, da se **zaskrbljujoče povečuje število odgovorov, ki niso poslani v zakonskem roku**.

Ta trend se nanaša le na nekatere države članice, zlasti tiste, ki so naenkrat prejele veliko zahtevkov za informacije, pri čemer delež poznih odgovorov večine držav članic ostaja pod 0,5 %. Države članice, ki so v letu 2019 imele največ težav pri upoštevanju rokov, so bile: PL s 55 % odgovorov, poslanih po izteku roka (99 000), RO (30 %; 50 000), HR

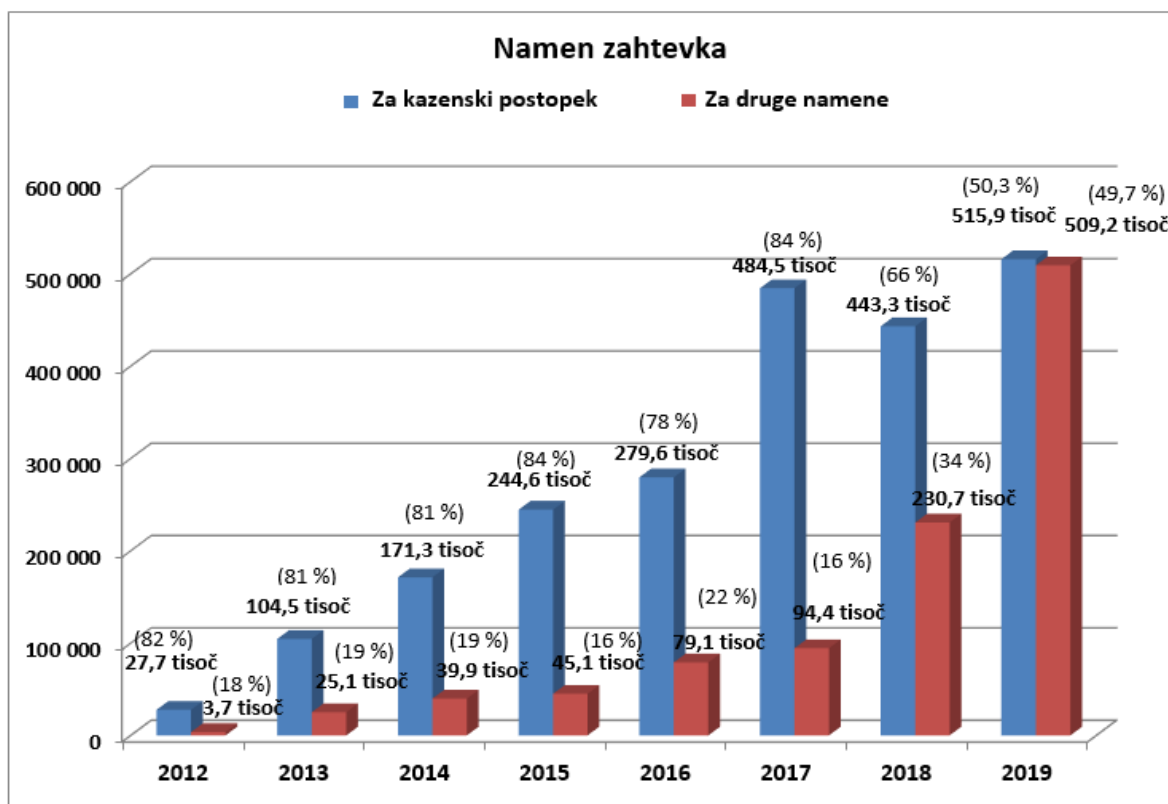
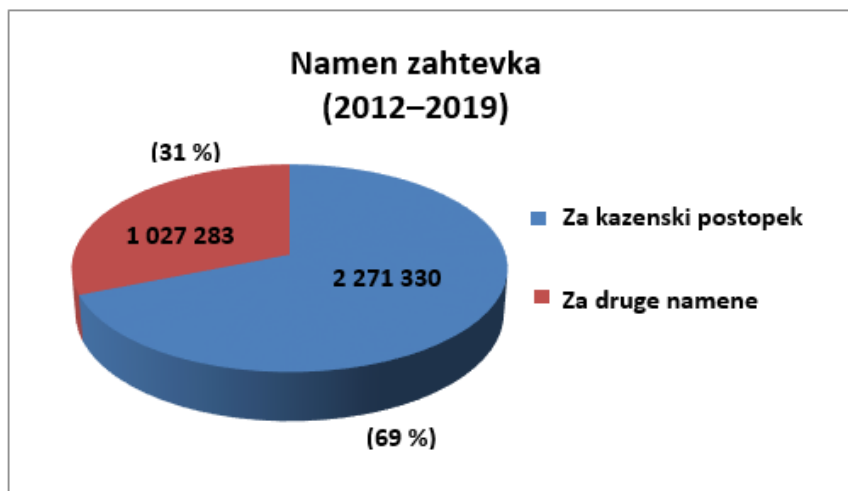
¹⁸ Glej oddelek 1.2 zgoraj.

¹⁹ Več podrobnosti je na voljo v delovnem dokumentu služb Komisije: v preglednici iz oddelka 2.6 in v statističnih podatkih posameznih držav članic o zamudah pri odgovorih iz oddelka 3.

(43 %; 24 600), LV (47 %; 6 200), BE (18 %; 2 800) in BG (5 %; 3 300). V primeru MT in CY je bilo 33 % prejetih zahtevkov, katerih rok za odgovor se je že iztekel, kar lahko pomeni, da bo odgovor poslan z zamudo ali pa ne bo poslan, pri čemer je bilo v primeru LV takih zahtevkov 13,5 %, v primeru PL pa 8 %.

2.8 Zahtevki za namene kazenskega postopka in druge namene

Na spodnjih grafih je prikazano razmerje med zahtevki za namene kazenskega postopka in zahtevki za druge namene v obdobju 2012–2019.

Več let je delež zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek v povprečju znašal 20 % vseh zahtevkov. Kot je navedeno zgoraj, se je v letih 2018 in 2019 **uporaba sistema povsem spremenila, saj države članice v njem informacije za namene kazenskega postopka iščejo enako pogosto kot za druge namene (50/50 %)**. V obdobju delovanja sistema ECRIS je bilo v povprečju 69 % vseh zahtevkov vloženih za namene **kazenskega postopka** in 31 % za **druge namene**.

Število zahtevkov za druge namene je leta 2019 preseglo 500 000, kar je več kot šestkrat več kot v letu 2016. **Število zahtevkov za namene kazenskega postopka** pa je ostalo stabilno pri približno 500 000.

Povečanje števila zahtevkov za druge namene je predvsem posledica **velikega povečanja števila zahtevkov posameznikov glede svoje kazenske evidence**, in sicer za več kot šestkrat od leta 2016, na skupno **356 000 zahtevkov**. Drugi dejavnik, ki je prispeval k povečanju tega števila, je **število zahtevkov za namene zaposlovanja** za izvajanje poklicnih ali prostovoljnih dejavnosti, ki vključujejo neposredne in redne stike z otroki, pri izvajanju **Direktive 2011/93/EU**²⁰. V letu 2019 je bilo teh zahtevkov **115 000**, kar je **precejšnje povečanje** s 7 800 v letu 2016. DE je država članica, ki je najodgovornejša za povečanje števila zahtevkov za druge namene.

V letu 2019 so največ zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek vložili **posamezniki, ki so želeli pridobiti informacije o svoji kazenski evidenci**, in sicer **70 % zahtevkov za druge namene** in **35 % vseh vloženih zahtevkov**. Drugo največje število zahtevkov se je nanašalo na zahtevke v zvezi z **zaposlovanjem v skladu z Direktivo 2011/93/EU** (**22 % zahtevkov za druge namene** in **11 % vseh vloženih zahtevkov** – v primerjavi z 10 % zahtevkov za druge namene v letu 2016). Delež zahtevkov pristojnih upravnih organov za druge namene kot za kazenski postopek se je s 14 % zahtevkov za druge namene v letu 2016 zmanjšal na 3,8 % v letu 2019 (in na 2 % vseh zahtevkov), s čimer je na tretjem mestu z 19 000 zahtevki. Delež zahtevkov za pridobitev dovoljenja za nošenje orožja je 1,1 % zahtevkov za druge namene. Nazadnje, zahtevki za pomemben namen pridobitve drugega državljanstva so predstavljali le približno 0,9 % zahtevkov za druge namene in 0,4 % vseh zahtevkov²¹.

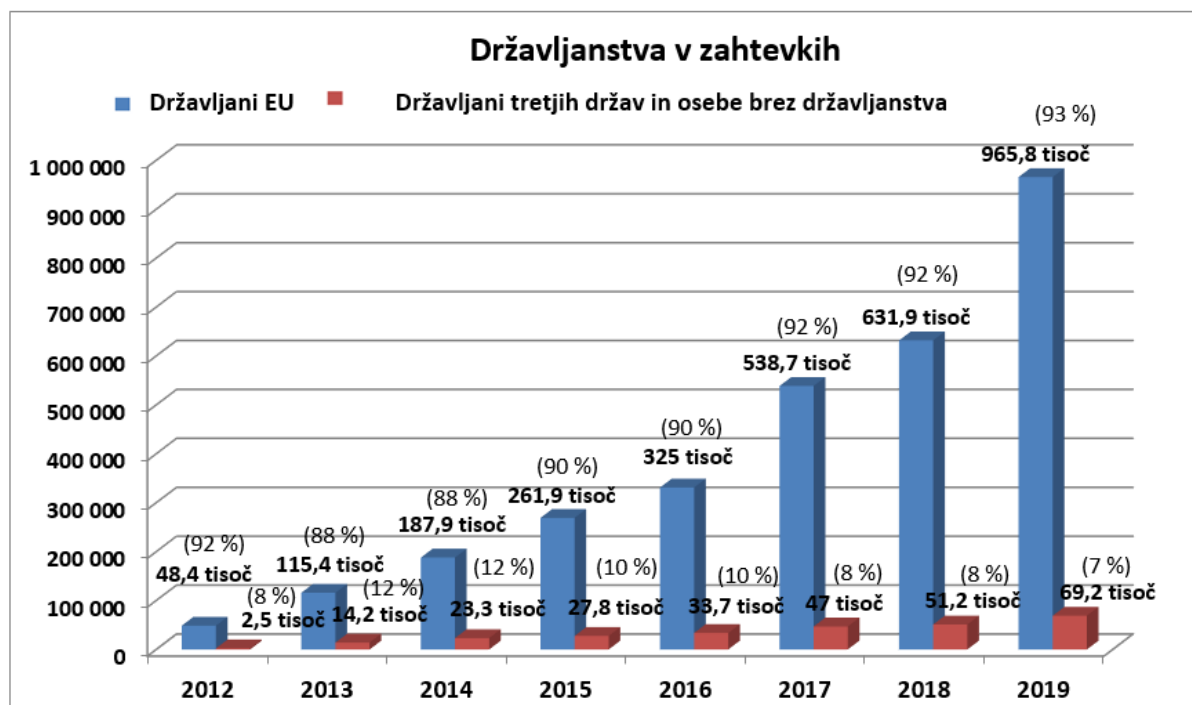
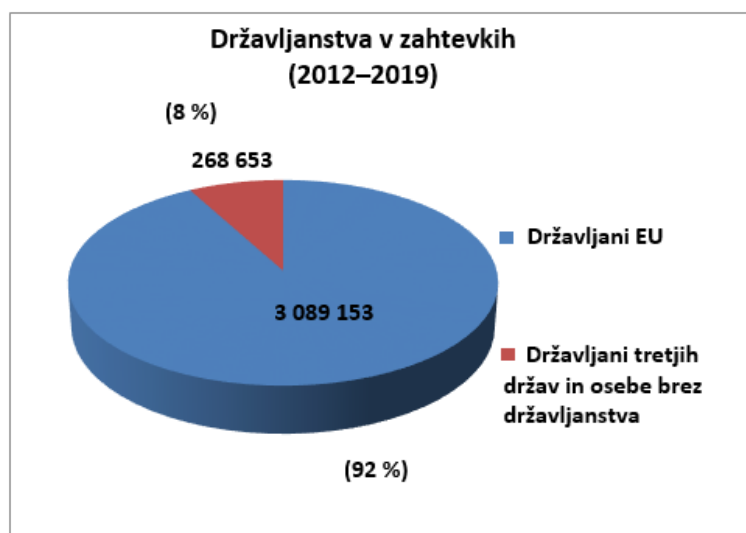
2.9 Zahtevki, ki se nanašajo na državljane EU in državljane tretjih držav

Spodnji grafi prikazujejo razmerje med zahtevki glede državljanov EU in državljanov tretjih držav na leto²² ter v povprečju v celotnem obdobju delovanja sistema ECRIS.

²⁰ Direktiva 2011/93/EU o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji (UL L 335, 17.12.2011, str. 1).

²¹ Več podatkov o številu zahtevkov za različne kategorije namenov v obdobju 2017–2019 je na voljo v oddelku 2.7 delovnega dokumenta služb Komisije.

²² Glej tudi preglednico v oddelku 2.8 delovnega dokumenta služb Komisije.

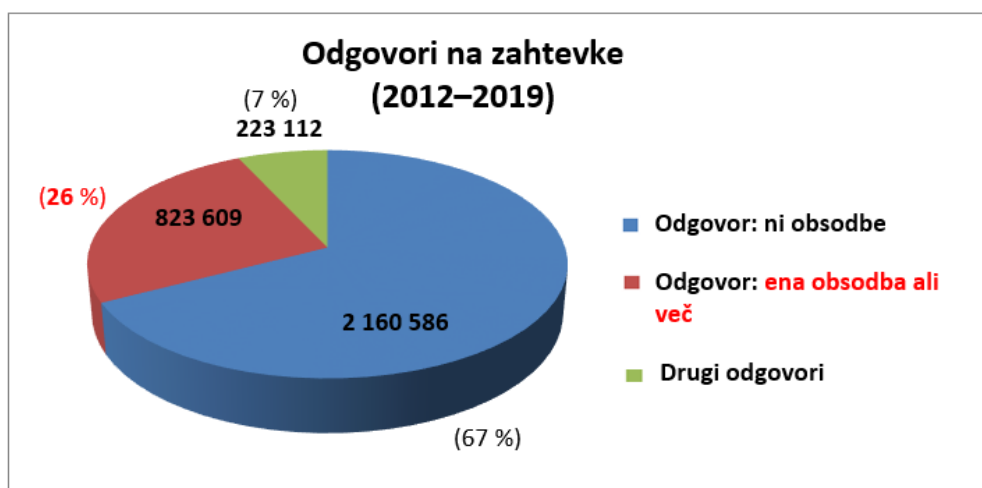
V povprečju se **92 %** vseh zahtevkov nanaša na **državljan EU**, **8 %** pa na **državljan tretjih držav**. Delež zahtevkov za osebe brez državljanstva je zanemarljiv (0,02 %).

Čeprav se je **delež zahtevkov za informacije o državljanih tretjih držav** od leta 2016 **zmanjšal** z 10 % na **7 %** vseh zahtevkov v letu 2019, pa se **dejansko število takih zahtevkov** stalno **povečuje** in je v letu 2019 **preseгло 69 000**. Vzrok za to je znatno povečanje števila zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek, ki se nanašajo predvsem na državljane EU.

Leta 2019 je bila sprejeta dopolnilna zakonodaja²³, s katero je bil vzpostavljen centraliziran sistem ECRIS-TCN, ki omogoča učinkovito določitev držav članic, ki imajo informacije iz kazenske evidence o državljanih tretjih držav, obsojenih v EU. Ko bo sistem leta 2023 začel delovati, se pričakuje, da bo omogočal učinkovitejšo izmenjavo informacij o državljanih tretjih držav prek sistema ECRIS ter da se bo število takih zahtevkov znatno povečalo.

2.10 Odgovori, ki vsebujejo informacije o obsodbah

Spodnji grafi prikazujejo informacije o deležu odgovorov na zahtevke, ki vsebujejo vsaj eno obsodbo, deležu odgovorov z informacijami, da obsodbe ni bilo, in deležu drugih odgovorov po letih²⁴ in v povprečju v obdobju delovanja sistema ECRIS.

Od prvega leta delovanja sistema ECRIS je v povprečju 26 % odgovorov vsebovalo informacije o predhodnih obsodbah. To pomeni, da je zadevna oseba v enem od štirih primerov enkrat ali večkrat **že obsojena**, kar dokazuje vrednost sistema ECRIS kot orodja za pridobivanje informacij iz kazenskih evidenc.

Več let, in sicer do leta 2018, je ta delež ostajal pri približno 30 %, nato pa se je leta 2019 nenadoma zmanjšal na 19 %, ob hkratnem velikem povečanju števila zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek. Večina oseb, v zvezi s katerimi se vloži zahtevek za informacije, med drugim za zaposlovanje, izdajo dovoljenj ali upravne namene, torej nima predhodnih obsodb, kar je dober znak.

V letu 2019 je to pomenilo več kot 188 000 odgovorov na vse zahtevke, vključno z informacijami o obsodbi (v primerjavi s 105 000 v letu 2016). Odgovorov z informacijo, da ni nobenih obsodb, je bilo v povprečju 74 %, drugih odgovorov pa 7 %.

3. Glavne ugotovitve

²³ Uredba (EU) 2019/816 o vzpostavitvi sistema ECRIS-TCN (UL L 135, 22.05.2019, str. 1); Direktiva (EU) 2019/884 o spremembi Okvirnega sklepa Sveta 2009/315/PNZ (UL L 151, 7.06.2019, str. 143).

²⁴ Glej opombo 9. Glej tudi preglednico v oddelku 2.9 delovnega dokumenta služb Komisije.

- **Leta 2019 je bilo v sistemu ECRIS dejavnih vseh 28 držav članic, vendar še vedno manjka 9,8 % možnih medsebojnih povezav**

Po osmih letih delovanja sistema ECRIS je vseh **28 držav članic povezanih v sistem ECRIS**. Vendar si le ena od njih (ES) izmenjuje informacije z ostalimi 27 državami članicami. **V povprečju ima vsaka država članica 24 aktivnih povezav z drugimi**. Ob koncu leta 2019 je bilo vzpostavljenih **90 % vseh možnih medsebojnih povezav**.

- **Število izmenjanih sporočil je v letu 2019 doseglo 4,2 milijona**

Od 2 milijonov sporočil, ki so si jih leta 2016 izmenjale vse medsebojno povezane države članice, se je število **v letu 2019 podvojilo in doseglo 4,2 milijona, s povprečno 348 000 sporočili na mesec**. V zadnjih treh letih se je zelo **spremenilo razmerje** med številom obvestil, zahtevkov in odgovorov na zahteve, saj **število zahtevkov za informacije že za več kot trikrat presega število obvestil**.

- **Zmanjšanje števila obvestil o novih obsodbah – številne obsodbe niso sporočene**

Leta 2017 se je **število obvestil o novih obsodbah zmanjšalo in do leta 2019 ostalo pri približno 310 000**. To zmanjšanje je presenetljivo glede na vse večje število medsebojnih povezav med državami članicami.

Nekatere države članice v nekaterih letih **sploh niso pošiljale obvestil o novih obsodbah** (PT, MT, EE, EL), **številne pa so pošiljale le malo** takih obvestil v zvezi s prebivalci, ki so državljani drugih držav članic EU, in številom obsodb (BG, EE, EL, IE, LT, LU, MT, RO, SI, SE, PT, UK). Če države članice ne pošiljajo obvestil, kršijo zakonodajo o sistemu ECRIS, kar lahko ima resne posledice.

- **Veliko povečanje števila zahtevkov za informacije, ki je doseglo 1 milijon**

Število zahtevkov za informacije se je od leta 2017 potrojilo in samo v letu 2019 **doseglo 1 milijon**. To znatno povečanje je predvsem posledica **spremembe načina uporabe sistema ECRIS**, ki se ne uporablja več izključno ali celo večinoma za namene kazenskega postopka, ampak **tudi redno za druge namene (npr. preverjanje pred zaposlitvijo, zahtevki glede svoje kazenske evidence itd.)**.

Vendar se **število izdanih zahtevkov med državami članicami zelo razlikuje**, od 745 000 (DE) do 6 zahtevkov (EL) na leto. Povečanje skupnega števila zahtevkov je predvsem posledica povečanja števila zahtevkov iz DE.

- **Sistem ECRIS se za druge namene uporablja enako pogosto kot za kazenski postopek**

Več let je bil delež zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek v povprečju 20 %. Odkar so leta 2018 države članice začele sistem ECRIS uporabljati v skladu z novim pristopom, **je število zahtevkov za namene kazenskega postopka in za druge namene približno enako (50/50 %)**. Število zahtevkov za druge namene je leta 2019 **preseгло pol milijona**, kar je več kot šestkrat več kot leta 2016.

Vzrok tega povečanja števila zahtevkov je predvsem **znatno povečanje števila zahtevkov, ki jih posamezniki vložijo glede svoje kazenske evidence (356 000 v letu 2019, kar je bilo 70 % zahtevkov za druge namene)**, ter števila zahtevkov za namene zaposlitve v primeru dejavnosti, ki vključujejo stik z otroki, pri izvajanju **Direktive 2011/93/EU (115 000 zahtevkov, kar je 22 % zahtevkov za druge namene)**.

- **En odgovor od štirih razkrije predhodne kazenske obsodbe**

Od prvega leta delovanja sistema ECRIS je v povprečju **26 % odgovorov na zahteve za informacije o predhodnih obsodbah osebe vsebovalo informacije o predhodnih kazenskih obsodbah**. Več let je ta delež ostajal pri približno 30 %, nato pa se je leta 2019 nenadoma zmanjšal na 19 %, ob hkratnem velikem povečanju števila zahtevkov za druge namene kot za kazenski postopek. Kljub temu pa je v letu 2019 več kot **188 000 odgovorov na vse zahteve vsebovalo informacije o predhodnih kazenskih obsodbah**.

- **Kljub splošnemu povečanju števila posodobitev pa veliko posodobitev še vedno ni sporočenih**

Zaznano je bilo znatno povečanje števila obvestil o posodobitvah, in sicer s 25 % na **42 % vseh obvestil**, kar je v letu 2019 znašalo **230 000**. Vendar se ta podatek nanaša le na nekaj držav članic.

Hkrati številne države članice v nekaterih letih **sploh niso pošiljale posodobitev** predhodno poslanih obvestil (BG, DK, EE, EL, IE, LV, LU, MT, PT, SI) ali pa so jih **pošiljale le malo** (IE, RO, CY, SI, PT, MT).

- **Za zahteve za informacije o predhodnih obsodbah se sistem ECRIS ne uporablja vedno**

Kljub znatnemu povečanju števila zahtevkov na splošno pa ostaja težava, ki je bila navedena že v prvem statističnem poročilu, in sicer da **nekatero državo članico ne pošiljajo skoraj nič zahtevkov** (EL, CY, MT) ali **jih pošiljajo zelo malo** v zvezi s prebivalci, ki so državljani drugih držav članic EU (BG, EE, HU, IT, LV, RO, SI).

- **Odgovori na zahteve, poslani po izteku zakonskega roka**

V letu 2019 **odgovori na 190 000 zahtevkov niso bili poslani v zakonskem roku**, kar je **18,4 % vseh** zahtevkov. To število poznih odgovorov je skrb vzbujajoče, saj se je v primerjavi z letom 2016 **povečalo za skoraj štirinajstkrat**.

Ta težava se nanaša zlasti na države članice, ki so **prejele veliko število zahtevkov za informacije**: PL, RO, HR, LV, BE in BG.

- **Odgovori na zahteve za informacije niso poslani**

Čeprav se na splošno na zahteve odzivajo vse države članice, pa je v letu 2019 še vedno ostalo **neodgovorjenih več kot 42 000 zahtevkov za informacije**. To pomeni **4,1 % vseh zahtevkov** v primerjavi s 3,6 % v letu 2016. Države članice, ki niso odgovorile na največji delež prejetih zahtevkov, so bile MT, CY, BG in EL.

- **Znatne razlike med dejavnostmi in delovno obremenitvijo držav članic v okviru sistema ECRIS**

Nekatere države članice pošiljajo znatno več **zahtevkov za informacije, kot jih prejmejo** (DE, UK in CZ), medtem ko so druge **zelo obremenjene z odgovarjanjem na te zahteve** (PL, RO, IT, HR, SK in HU). Delovna obremenitev nekaterih drugih držav članic je zlasti posledica pošiljanja **velikega števila obvestil** o novih obsodbah državam članicam, katerih državljani so storilci kaznivih dejanj (BE in IT).

- **Sedanji sistem ECRIS se za državljane tretjih držav redko uporablja**

V povprečju se **92 % vseh zahtevkov nanaša na državljane EU**, približno **8 % pa na državljane tretjih držav in osebe brez državljanstva**. Število zahtevkov za informacije o državljanih tretjih držav se od leta 2017 stalno **povečuje** in je v letu 2019 preseglo **69 000 zahtevkov**.